

Jeszenszky Zsolt: Három friss szög az EU koporsójában

2025 augusztus 17. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

ÉN CSAK LEÍRTAM... – A kontinens vezet?inek hiányzik a józan esze, a politikai realitásérzéke és a hitelessége.

Szándékosan, irányítottan vezetik Európát, az egész judeo-hellén-keresztény kultúrát a megsemmisülésbe, vagy

simán csak ennyire ostobák, buták az Európai Unió vezet?i? Kétségkívül kecsegtet? volna az els? lehet?ségre tippelni, teret engedve mindenféle, nem is annyira elrugaszkodott összeesküvés-elméletnek, ám mégis inkább az utóbbi a valószínű: ezek tényleg ennyire hülyék.

Persze ennek számos jelét régóta látjuk már. A tömeges migráció támogatása, a problémák sz?nyeg alá söprése, a kritikus hangok stigmatizálása, ellehetetlenítése... Ezeket évek óta tapasztaljuk, sokszor a saját b?rünkön. Az ukrán háború finanszírozásában vállalt dicstelen szerep, a patológikus moralizálás, a geopolitikai realitások figyelmen kívül hagyása, az országok saját lakosságával való szembe fordulás mind a brüsszeli központ, mind az egyes kormányok részér?i... Ezek az egyszerre katasztrofális és felháborító megnyilvánulások is évek óta velünk vannak.

Az elmúlt körülbelül egy hónap során azonban zsinórban hozott három olyan döntést az unió, amelyekkel önmagukban is lábon l?tte volna magát. Így együtt a hárommal pedig végképp.

Sajnos tényleg megállapíthatjuk most már nemcsak azt, amit régóta mondanak a józanul gondolkodók, hogy az Európai Unió a saját sírját ássa; hanem azt is, hogy el?vették a koporsót, és kinyitották a halott számára. Aki mutat még ugyan életjeleket, akár még állítja is magáról, hogy köszöni, jól van, de közben karikásak a szemei, sápadt, köhög, prüszköl.

Talán még meg is lehetne gyógyítani, de ehelyett inkább mérget itatnak vele, amit?l aztán hamarosan valóban kimúlik. Így be lehet majd tuszkolni a koporsóba. Mindazok nagy meglepésére, akik finanszírozzák ezeket az ócska, macskajancsi bábfigurákat Brüsszelben meg Strasbourgban.

De mi is ez a három saját kez?leg okozott sérülés, amiket az EU ejtett magán az elmúlt hónapban?

Az egyik egy már hónapok óta lappangó vagy inkább burjánzó daganat az unió testében. Neve is van: CSDDD. Corporate Sustainability Due Diligence

Directive, azaz: vállalati fenntarthatósági átvilágítási irányelv.

Az EU, illetve annak végrehajtó szerve, az Európai Bizottság irányelvek, azaz direktívák mentén kormányoz. Születik egy irányelv, amit aztán az egyes tagállamok kormányainak végre kell hajtaniuk, bele kell építeniük az adott ország jogalkotásába. A CSDDD-t alkalmazni kell minden olyan vállalatra, amely üzleti tevékenységet folytat az EU területén vagy az EU bármely tagállamával.

Ha beírjuk a gugliba, megkapjuk a hivatalos porhintést: A direktíva célja, hogy a vállalatok felel?sségteljesebben m?ködjenek az emberi jogok és a környezet védelmében. Kötelezi a vállalatokat arra, hogy azonosítsák, megelőzzék és enyhítsék az emberi jogokra és a környezetre gyakorolt negatív hatásait. Az irányelv bevezetésének célja, hogy egységes keretet teremtsen a fenntarthatósági átvilágításra az EU-ban, és el?segítse a fenntarthatóbb gazdasági m?ködést.

Szóval emberi jogok, környezet, fenntarthatóság, blabla. Persze alapvet?en jó és fontos dolgok. De közben az egyik legf?bb emberi jog, a szólásszabadság egyre jobban sérül Nyugat-Európában; a környezetvédelem jegyében atomer?m?veket zárnak be és szénbányákat nyitnak helyettük; a fenntarthatóság jelszava alatt pedig betiltják a m?anyag szívószálat, és helyette több ezer kilométer?l odaszállított, bambuszból készültet kell használni. A politikai vezet?k mindenféle pótcselekvésekkel nehezítik a vállalatok m?ködését, hogy erényt fitogtatva mutogathassák, milyen jó emberek ?k. Az európai vállalatok versenyképessége a faszorba' sincs ma már sem az amerikaiakéhoz, sem a kínaiakéhoz képest. Pedig mindkét helyen nagyon komoly technológiákat fejlesztettek ki és fejlesztenek egyre komolyabbakat a környezetterhelés csökkentésére. De ezt épp az innováció támogatásával teszik, nem pedig öncélú korlátozásokkal.

És amikor az EU a bürokratikus ?rúleteit más országokra, azok cégeire is ki akarja terjeszteni, akkor jön az önlábonlövés (más kifejezést is lehetne használni, de tekintettel vagyok az olvasók kifinomult lelki világára). Ezt láthattuk most a k?olaj és a földgáz kapcsán. Az európai gazdaságok sikerét, termelékenységét biztosító orosz olajról és gázzal kiderült, hogy az gonosz, diktatórikus, kellemetlen és bűdös, ezért helyette szabad és demokratikus gáz után kellett nézni. Olyan liberális fellegvárakban sikerült megtalálni, mint Azerbajdzsán vagy Katar. A direktíva azonban, mint üzleti partnerekre, rájuk is vonatkozik.

Így a katarai olajcégek számára is kötelező volt a kitermelési, feldolgozási, szállítási folyamat során az emberi jogi és környezetvédelmi megfelelés, az ilyen kérdések kivizsgálása, feltárása és jelentése az EU illetékes hatóságainak. A katarai energiaügyi miniszter azonban levelet írt az Európai Bizottságnak, hogy körülbelül hagyják őket békén ilyen marhaságokkal, és inkább nem szállítanak akkor gázt az EU-nak, hanem eladják azt máshol a világban, van rá bőven kereslet. Erre az EU engedményeket tett, két évig nem érvényesíti Kattarral szemben az irányelvet, de azért fenntartja. Szóval ki is fújni a levegőt, meg benn is tartani. (Erre is ismer további, csodálatos hasonlatokat a magyar nyelv, de most is az olvasók kifinomult fantáziájára bízom.)

Mindezzel az a fő baj, hogy maga az irányelv is egy elhibázott pótcselekvés, de azzal, hogy fenntartják, de mégsem, a gyengeségüket is megmutatják, és nagyon rossz tárgyalási pozícióba helyezik magukat. Keménykednek, de aztán amikor az apró Katar azt mondja: nem, akkor máris visszakoznak, és kivételeket, engedményeket tesznek.

Teljes hitel- és arcvesztés. Innen?l senki nem veszi őket komolyan – joggal.

A másik katasztrofális döntést Kínával kapcsolatban hozták. Július elején Kaja Kallas, az EU külügyi és biztonságpolitikai főképviselője találkozott Vang Ji kínai külügyminiszterrel. Kallasnak az a fantasztikus ötlete támadt, hogy kihasználja az alkalmat, és kioktatja Kínát az európai értékekből, illetve követeli, hogy hagyjanak fel Oroszország támogatásával az ukrán háborúban. Vang nem kért a kioktatásból, és a kínai küldöttség tagjaitól származó információk szerint állítólag soha korábban nem látták még ilyen mérgesnek, mint akkor.

A hónap végén aztán Ursula von der Leyen és Hszi Csin-ping kínai elnök találkoztak, ünnepélyes keretek között, az Európai Unió és Kína közötti diplomáciai kapcsolatok felvételének 50. évfordulóján. És Ursulánk itt is emberi jogokból, demokráciából leckéztette Kínát, valamint közölte, hogy az Oroszországnak nyújtott támogatása a legfontosabb, legproblémásabb ügy jelenleg az EU és Kína kapcsolatában.

Na, ezután történt meg az óriási blamázs: a háromnapos találkozó egynaposra rövidült, az EU küldöttségét pedig egyetlen kínai vezető sem búcsúztatta formálisan, protokoll szerint, hanem fölrakták őket egy buszra, és irány a reptér. Újabb teljes megaláztatás.

És aztán jött az újabb találkozó: ezúttal Donald [Trump](#) amerikai elnök várta Von der Leyent Skóciában, a privát golfpályáján. Nem elment hozzá Brüsszelbe, nem semleges helyszínen találkoztak, hanem magához rendelte. Ursula odament és megsemmisült. Kötöttek egy megállapodást, mely szerint az EU nem vet ki vámokat az amerikai termékekre, az USA-ba exportált európai termékeket viszont tizenöt százalékos vámtarifa sújtja. (Von der Leyenék szánalmas magyarázata az európai lakosoknak: örülünk, hogy nem 50, mert akár ennyi is lehetett volna.) Emellett vállalta, hogy 750 milliárd dollár értékben vásárol az EU energiát az Egyesült Államoktól, 600 milliárdot fektetünk be közvetlenül ottani gazdasági tevékenységekbe, és hasonló nagyságrendű összegért veszünk fegyvereket amerikai gyártóktól. (Amely fegyverek nagy részét aztán Ukrajnának adjuk.)

Hamar kiderült a probléma, hogy Ursula asszonynak és a bizottságnak semmiféle felhatalmazása nincs ilyesmire. A fegyverek vásárlása nem uniós hatáskör, erre az EU-nak forrása sincsen. Ezeket a tagállamoknak kell megvásárolnia. Tehát eldöntötte, hogy majd Németország, Svédország, Portugália stb., és nem utolsósorban Magyarország is, ha akar, ha nem, fegyvereket vásárol az USA-tól, és ha akarja, ha nem, azok egy részét átadja Ukrajnának.

Két nap múlva ebből is visszakozott, és azt nyilatkozta, hogy a fegyvervásárlási ígéret teljesülését az Európai Unió nem tudja garantálni. Tehát ismét megbízhatatlan, komolyanvehetetlen partnernek bizonyult.

Több európai ország vezetője is jelezte, hogy a megállapodások elfogadhatatlanok. És valószínűleg Trump is tisztában volt vele, hogy a tagállamok nem fogják benyelni. De sikerült megmutatni az EU jelenlegi igazi arcát. Hogy egy szovjet típusú bürokráciává vált, amely ráerőlteti magát a tagállamokra, de közben semmilyen érdemi előnyt nem ad. Balos, illetve egyéb ellenzéki újságírók, kognitív képességekkel küzdő youtuberek, Facebook- és TikTok-huszárok számára: nem, nem azt mondtam, hogy az EU egyenlő a Szovjetunióval. Hanem hogy a politikai vezetése jelenleg ugyanolyan autoriter bürokratikus eszközöket alkalmaz. (Katonákat valóban nem küld ránk, mert nincsenek is neki.)

Számos európai ország és ezek vezetői egyre kevesebb lelkesedést mutatnak a közös Európa iránt. Brüsszeli források szerint már a kormányfők is csak kötelességből ülnek az Európai Tanács ülésein. Már rég nem arról van szó, hogy mindenki egyetértene mindenben, és Magyarország az örök renitens, amely mindig vétőzik. Hanem már mindenki ott az érdektelenség, a fásultság, hogy ez a projekt nem hozta azt, amit reméltünk tőle.

Miközben akár hozhatná is – ha kompetens, józan gondolkodású, realista vezetői lennének. De a mostaniaknak hiányzik a józan esze, a politikai realitásérzéke. A hitelességüket pedig elvesztették. A felsorolt három ügygel végképp.

Jeszenszky Zsolt - www.magyar nemzet.hu

DR. DRÁBIG JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD
A trianoni győzatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell!”

Ajánló
